

PRZYKŁADOWE ZABAWY Z MAMĄ I TATĄ

(Zaczerpnięte ze scenariusza Ludmiły Walkowiak „W krainie emocji” (edukator.org.pl)

"BAJKI O UŚMIECHACH", autor: Andrzej Niedźwiedź i Natalia Usenko

Pewnego ranka Kuba wybierał się na spacer.

- Weźmiesz ze sobą kanapki? - spytała mama.

- Nie - powiedział Kuba. - Są za ciężkie.

- To weź kilka uśmiechów - powiedziała mama. - Zawinę ci je w papier. Są leciutkie.

I mama włożyła Kubusiowi uśmiechy do kieszeni.

- Dziękuję! - powiedział Kuba i pobiegł na podwórko.

Przy piaskownicy siedział piesek Pucek i warczał jak traktor:

- R-r-r-r...

Dzieci bały się podejść do piasku

- Masz, Pucku! - powiedział Kuba i dał pieskowi jeden z uśmiechów mamy. Pucek bardzo się ucieszył i więcej nie warczał.

Kuba chciał pojechać, ale siedział tam właśnie duży chłopak.

Bawił się w czołg i nikogo nie wpuszczał.

- Masz! - powiedział Kuba i dał chłopakowi uśmiech.

- Ho, ho! Dziękuję - powiedział chłopak.

Zwolnił zjeżdżalnię i pobiegł się bawić z kolegami.

Kuba zjechał kilka razy i nagle zobaczył małą dziewczynkę, która płakała na schodach.

- Nie płacz! - powiedział Kuba.

Wyjął z kieszeni ostatni uśmiech, który dostał od mamy, i dał dziewczynce. Mała od razu przestała płakać.

- A dla mnie? A dla mnie? - zawołały dzieci ze wszystkich stron.

Kuba sprawdził w kieszeniach, ale nie zostało w nich nic. Bardzo się zmartwił i pobiegł do domu.

- Mamo! - zawołał. - oddałem wszystkie twoje uśmiechy! I co ja teraz zrobię?

A mama przytuliła Kubę mocno i powiedziała: - Nie martw się. Mam dla ciebie tyle uśmiechów, że starczy na sto lat. A może i na sto pięćdziesiąt.

Rozmowa na temat treści bajki

- O kim była bajka?

- Co dała mama Kubie zamiast śniadania?

- Komu podarował uśmiechy chłopiec?

- Na czym polegała ich czarodziejska moc?

- Skąd mama brała uśmiechy?

- Co może działać uśmiech?

„Uśmiechnięta rysowanka - czym kojarzy ci się uśmiech?” Mamo, tato – narysuj na środku kartki uśmiechniętą buzię – to będzie wasz obrazek wyjściowy. Potem na mniejszych

kartkach papieru, narysujecie wspólnie swoje skojarzenia w formie małych obrazków, które ułożycie lub nakleicie dookoła obrazka wyjściowego

Podzielcie się swoimi skojarzeniami.

Porozmawiajcie na temat **znaczenia słowa „ optymista” w oparciu o wiersz "Co to znaczy być optymistą?" M. Bartkowicza**

"Co to znaczy być optymistą?"

- Wróbelku, czemu tak skaczesz?
- Czy ty umiesz inaczej?
- **Umiem, lecz skaczę z radości, bo dziś wybieram się w gości.**
- A wczoraj czemu skakałeś?
- **Z radości, że gości miałem.**
- Przedwczoraj też byłeś radosny!
- **Powodu nadejścia wiosny.**
- Cieszyłeś się w środku zimy!
- **Bo w zimie mam imieniny.**
- Jesienią skakałeś jak zając!
- **Bo lubię, jak liście spadają.**
- Skakałeś też lato całe!
- **Bo w lecie wakacje miałem.**
- Jak widać, raduje cię wszystko.
- **Bo jestem optymistą**

„TANIEC RADOŚCI” - przy wesolej, skocznej muzyce zatańczcie wymyślony przez siebie taniec radości.

ZABAWA PLASTYCZNA „Wesoła kukiełka” (propozycja własna nauczycielki)

Potrzebne materiały i przybory:

- rękawiczka lub mała skarpetka lub drewniana łyżka/widelec z płaskim trzonkiem;
- elementy do ozdabiania np. druciki kreatywne, wstążeczki, sznurki, „oczka” samoprzylepne, guziki, koraliki, skrawki materiału lub bibuły;
- nożyczki, klej

Zachęcamy dziecko do wyboru elementów do wykonania kukiełki. Pozwólmy mu samodzielnie zdecydować na jakiej „bazie” (rękawiczka, łyżka czy skarpetka) wykona kukiełkę i czym ją ozdobi. Rozmawiajcie, dlaczego wybrało takie a nie inne elementy, wymyślcie śmieszne imię dla „wesolej kukiełki” a potem stwórzcie małe przedstawienie. Można się nim pochwalić przed pozostałymi członkami rodziny 😊

Wesolej zabawy! Niech uśmiech będzie z wami 😊